

แผนพัฒนาท้องถิ่น

(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)

งานนโยบายและแผน
องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง
อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ และมติที่ประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง ในการประชุมสภาสมัยวิสามัญ สมัยที่ ๑ ประจำปี ๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๒ มีมติเห็นชอบ (ร่าง) แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

เพื่อให้การบริหารราชการองค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง เป็นไปด้วยความเรียบร้อย องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง จึงขอประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) และสามารถดาวน์โหลดรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ <http://www.chumsang.go.th>

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายสมบัติ หล้าธรรม)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง

สำนักปลัด	
ปลัด อบต.....	
หัวหน้าส่วน.....	
เจ้าหน้าที่.....	
ผู้พิมพ์.....	

คำนำ

เนื่องด้วยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๒๒ และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๒ มาตรา ๑๖ (๑) ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง แผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น หมายถึงแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นจัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหา ความต้องการ ประเด็น การพัฒนาและประเด็นที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการ และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่างๆ และข้อมูลในแผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี

เพื่อให้การดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าว จึงต้องจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ขึ้น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี และพร้อมที่จะนำไปสู่การปฏิบัติและสามารถใช้ในการประสานแผนการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามนโยบายที่คณะผู้บริหารหวังที่จะทำให้เกิดการพัฒนาในท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง ฉบับนี้จะเป็แนวทางในการพัฒนาตำบลที่มีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง
มิถุนายน ๒๕๖๒

อนุมัติ

(นายสมบัติ หล้าธรรม)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	๑ - ๑๕
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๖ - ๗๘
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่การปฏิบัติ	๗๙ - ๑๓๗
ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล	๑๓๘ - ๑๕๑

ภาคผนวก

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล
ที่ตั้งของหมู่บ้านในเขตตำบลชุมแสง
ตำบลชุมแสง ประกอบด้วย

หมู่ที่ ๑ บ้านตามา	หมู่ที่ ๑๐ บ้านห้วยน้อย
หมู่ที่ ๒ ชุมแสง	หมู่ที่ ๑๑ บ้านโนนสมบูรณ์
หมู่ที่ ๓ บ้านต้นสิง	หมู่ที่ ๑๒ บ้านโคกวัด
หมู่ที่ ๔ บ้านโคกลิงห์	หมู่ที่ ๑๓ บ้านตะโก
หมู่ที่ ๕ บ้านเสม็ด	หมู่ที่ ๑๔ บ้านสว่างพัฒนา
หมู่ที่ ๖ บ้านโนนแดง	หมู่ที่ ๑๕ บ้านแสงเจริญ
หมู่ที่ ๗ บ้านสระกุด	หมู่ที่ ๑๖ บ้านสุขวัฒนา
หมู่ที่ ๘ บ้านโนนจำปา	หมู่ที่ ๑๗ บ้านนครลำปาง
หมู่ที่ ๙ บ้านห้วยน้อย	หมู่ที่ ๑๘ บ้านสุขสำราญ

องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง

(ปัจจุบันเป็นองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นขนาดกลาง ณ วันที่ ๑๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๙)

องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดกลาง มีพื้นที่ให้บริการประชาชนตำบลชุมแสง ทั้งหมด ๑๘ หมู่บ้าน และเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ๑ ใน ๑๒ องค์การบริหารส่วนตำบลของอำเภอสตึก ได้รับการยกฐานะจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยและมีผลบังคับใช้ เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๓๙ และที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสงมีอาคารสำนักงานตั้งอยู่เลขที่ ๒๓๔ บ้านแสงเจริญ หมู่ที่ ๑๕ ตำบลชุมแสง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ครั้งแรกตั้งอยู่ที่บ้านแสงเจริญ หมู่ที่ ๑๕ และปัจจุบันตั้งอยู่เลขที่ ๒๓๔ บ้านแสงเจริญ หมู่ที่ ๑๕ ตำบลชุมแสง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์

องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง มีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ ๗๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๕๒,๖๖๑ ไร่ ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของอำเภอสตึก โดยมีระยะห่างจากที่ว่าการอำเภอสตึก ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ประมาณ ๒๖ กิโลเมตร และห่างจากศาลากลางจังหวัดบุรีรัมย์ ประมาณ ๖๔ กิโลเมตร

ทิศเหนือ ติด เขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง และ องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองแก

ทิศตะวันออก ติด เขตองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองลิง อำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์

ทิศใต้ ติด เขตองค์การบริหารส่วนตำบลลำตวน อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์

ทิศตะวันตก ติด เขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองใหญ่

เนื้อที่

องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง มีเนื้อที่ทั้งหมด ๗๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๕๒,๖๖๑ ไร่ แบ่งออกเป็น

- พื้นที่เพื่อยู่ออาศัย ๒,๗๖๑ ไร่
- พื้นที่ทำการเกษตร (ทำนา ทำสวน ทำไร่) ๔๕,๙๙๒ ไร่
- พื้นที่สาธารณะ ๓,๙๐๘ ไร่

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทราย

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ จำนวน ๒๗ แห่ง

แหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่แม่น้ำชี หนองจะบก หนองตาแบน ห้วยไผ่ หนองบ้านสุขสำราญ หนองชุมแสง หนองตันลึง หนองตะโก หนองหว้า หนองนาค หนองปลาเซ็น หนองแคน หนองเสม็ด หนองโน หนองมันปลา กุดสระกุด หนองข้างตาย หนองจำปา หนองหัวควาย หนองหัวลิง ห้วยนกยูง ห้วยน้อย ห้วยตาโหงก หนองหลุมดินและหนองบ้านจวนปัจจุบันแหล่งน้ำมีปัญหาต้นเขินเก็บกักน้ำได้น้อยทำให้มีน้ำใช้เพื่อการบริโภค-อุปโภคไม่เพียงพอ

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้นเอง จำนวน ๔๔ แห่ง ประกอบด้วย

- บ่อน้ำตื้น ๕๙ แห่ง
- บ่อบาดาล ๑๔ แห่ง
- ถังเก็บน้ำฝน (คสล.) ๒๑ แห่ง

แหล่งน้ำสาธารณะ จำนวน ๔๔ แห่ง

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ป่าสงวนแห่งชาติ

ป่าสงวนแห่งชาติในพื้นที่ตำบลชุมแสง มีเนื้อที่ประมาณ ๕๖ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๑๔ ของเนื้อที่ตำบลได้มีการจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติออกเป็น ๓ เขต แต่ในพื้นที่ตำบลชุมแสง มี ๑ เขต คือ เขตพื้นที่ป่าเพื่อเศรษฐกิจ โดยเป็นเขตปฏิรูปที่ดินทั้งหมด องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง มีพื้นที่ป่าเพียงเล็กน้อย ซึ่งส่วนใหญ่จะขึ้นตามพื้นที่นา และที่ดอนป่า

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง มีจำนวนหมู่บ้านที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเต็มทั้งหมู่บ้าน จำนวน ๑๘ หมู่บ้าน มีนายวรรณสิทธิ์ เจริญศิริ เป็นกำนันตำบลชุมแสง โดยมีชื่อหมู่บ้านและผู้ใหญ่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ครัวเรือน	ผู้ใหญ่บ้าน
๑	บ้านตามา	๑๗๑	นายดุม เจริญรัมย์
๒	บ้านชุมแสง	๒๑๙	นายประเสริฐ ปิ่นแก้ว
๓	บ้านตันลึง	๗๖	นายบุญช่วย รำมะนา
๔	บ้านโคกสิงห์	๑๘๓	นายวรรณสิทธิ์ เจริญศิริ
๕	บ้านเสม็ด	๒๓๘	นางทองม้วน สุขจิตต์
๖	บ้านโนนแดง	๑๒๔	นางสมพงษ์ สงโท
๗	บ้านสระกุด	๑๑๐	นางสุภาพร พิสิทธิ์รัมย์
๘	บ้านโนนจำปา	๑๒๒	นายประถม สิมมะสี
๙	บ้านหนองหัวควาย	๑๓๗	นายอุ่มทอง สาแก้ว ๕๕๖๖๖
๑๐	บ้านห้วยน้อย	๙๔	นายสมพร ทางตรง
๑๑	บ้านโนนสมบูรณ์	๒๒๖	นายวุฒิ สุขจิตต์

จำนวนประชากรขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง
(เปรียบเทียบย้อนหลัง ๔ ปี)

	พ.ศ. ๒๕๕๗		พ.ศ. ๒๕๕๘		พ.ศ. ๒๕๕๙		พ.ศ. ๒๕๖๐		พ.ศ. ๒๕๖๑		พ.ศ. ๒๕๖๒	
	ชาย	หญิง										
	หมู่บ้าน											
๑ บ้านตามา	๓๔๘	๓๘๖	๓๕๗	๓๘๙	๓๕๘	๓๘๙	๓๕๐	๓๘๔	๓๕๐	๓๘๔	๓๕๐	๓๘๔
๒ บ้านชุมแสง	๔๐๐	๓๙๔	๔๐๐	๓๙๕	๓๙๘	๓๙๗	๓๙๕	๓๙๙	๓๙๕	๓๙๙	๓๙๕	๓๙๙
๓ บ้านต้นลิ้ง	๑๕๓	๑๕๓	๑๕๕	๑๕๓	๑๕๕	๑๕๔	๑๕๘	๑๕๗	๑๕๘	๑๕๗	๑๕๘	๑๕๗
๔ บ้านโคกลีงห์	๓๗๑	๓๗๓	๓๗๓	๓๗๓	๓๗๔	๓๗๓	๓๗๕	๓๗๖	๓๗๕	๓๗๖	๓๗๕	๓๗๖
๕ บ้านเสม็ด	๔๒๗	๓๙๖	๔๓๐	๓๙๐	๔๒๙	๓๘๙	๔๒๒	๔๐๓	๔๒๒	๔๐๓	๔๒๒	๔๐๓
๖ บ้านโนนแดง	๒๕๖	๒๖๘	๒๗๕	๒๗๔	๒๕๕	๒๗๔	๒๕๙	๒๗๕	๒๕๙	๒๗๕	๒๕๙	๒๗๕
๗ บ้านสระกุด	๑๗๖	๑๙๓	๑๗๓	๑๙๖	๑๗๔	๑๙๗	๑๗๕	๑๙๕	๑๗๕	๑๙๕	๑๗๕	๑๙๕
๘ บ้านโนนจำปา	๒๙๓	๒๗๙	๒๘๒	๒๗๘	๒๘๔	๒๗๗	๒๘๓	๒๗๗	๒๘๓	๒๗๗	๒๘๓	๒๗๗
๙ บ้านหนองหัวควาย	๒๕๗	๒๙๓	๒๕๙	๒๙๐	๒๖๒	๒๙๑	๒๕๕	๒๘๖	๒๕๕	๒๘๖	๒๕๕	๒๘๖
๑๐ บ้านห้วยน้อย	๑๔๕	๑๕๔	๑๔๖	๑๕๖	๑๔๕	๑๕๕	๑๔๑	๑๕๗	๑๔๑	๑๕๗	๑๔๑	๑๕๗
๑๑ บ้านโนนสมบุรณ์	๔๒๖	๔๒๑	๔๑๙	๔๒๒	๔๒๐	๔๑๙	๔๒๑	๔๑๗	๔๒๑	๔๑๗	๔๒๑	๔๑๗
๑๒ บ้านโคกวัด	๓๒๓	๒๙๙	๓๒๐	๒๙๙	๓๒๒	๒๙๘	๓๑๒	๓๐๓	๓๑๒	๓๐๓	๓๑๒	๓๐๓
๑๓ บ้านตะโก	๑๙๔	๒๐๒	๑๙๙	๒๐๒	๒๐๐	๒๐๑	๑๙๖	๒๐๔	๑๙๖	๒๐๔	๑๙๖	๒๐๔
๑๔ บ้านสว่างพัฒนา	๒๗๑	๒๘๘	๒๖๙	๒๘๕	๒๖๘	๒๘๖	๒๖๓	๒๖๘	๒๖๓	๒๖๘	๒๖๓	๒๖๘
๑๕ บ้านแสงเจริญ	๔๖๖	๕๐๑	๔๕๒	๔๙๗	๔๕๕	๕๐๑	๔๕๕	๔๘๖	๔๕๕	๔๘๖	๔๕๕	๔๘๖
๑๖ บ้านสุขวัฒนา	๒๑๙	๒๑๙	๒๒๓	๒๒๑	๒๒๐	๒๒๐	๒๒๐	๒๒๒	๒๒๐	๒๒๒	๒๒๐	๒๒๒
๑๗ บ้านนครลำปาง	๑๒๗	๑๒๓	๑๒๘	๑๒๖	๑๒๘	๑๒๗	๑๒๘	๑๒๖	๑๒๗	๑๒๖	๑๒๗	๑๒๖
๑๘ บ้านสุขสำราญ	๓๔๓	๒๙๙	๓๕๓	๓๐๑	๓๕๐	๓๐๑	๓๕๐	๒๙๗	๓๕๐	๒๙๗	๓๕๐	๒๙๗
รวม	๕,๑๙๕	๕,๒๐๑	๕,๑๙๕	๕,๒๐๗	๕,๑๙๗	๕,๒๐๗	๕,๑๙๖	๕,๒๑๒	๕,๑๙๖	๕,๒๑๒	๕,๑๙๖	๕,๒๑๒
	๑๐,๓๘๖		๑๐,๔๐๒		๑๐,๔๐๕		๑๐,๔๐๑		๑๐,๔๐๑		๑๐,๔๐๑	

ค. ระดับมัธยมศึกษาสังกัดรัฐ ๑ แห่ง คือ

- โรงเรียนสมเสมีตวิทยา (ม.๑ - ม.๖) ตั้งอยู่บ้านเสมีต หมู่ที่ ๕

จำนวนนักเรียนแยกตามระดับชั้น ดังนี้

โรงเรียน	ระดับชั้น						รวม
	ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔	ม.๕	ม.๖	
โรงเรียนสมเสมีตวิทยา	๓๙	๔๐	๔๑	๒๙	๑๘	๑๓	๑๘๐

ที่มา : แบบสำรวจข้อมูลจำนวนเด็กนักเรียนระดับชั้นมัธยม องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๙
รายชื่อโรงเรียนและรายชื่อผู้อำนวยการโรงเรียนทุกแห่งในเขตพื้นที่รับผิดชอบตำบลชุมแสง

โรงเรียน	ผู้อำนวยการ
โรงเรียนสมเสมีตวิทยา	นางสาววรินทร์ ปัดกอง
โรงเรียนบ้านตามา	นางวราพร ณีดิรัตน์การ
โรงเรียนบ้านชุมแสง	นายชวลิต ชูทรัพย์
โรงเรียนบ้านโคกสิงห์	นายธนากร การะวิโก
โรงเรียนบ้านสระกุด	นางเบญจวรรณ อุไรรัตน์
โรงเรียนบ้านหนองหัวควาย	นางสาวกรรณิกา พันญูเทพ
โรงเรียนบ้านเสมีต	นายอนุชา สีหาวัฒน์

๔.๒ สาธารณสุข

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน ๒ แห่ง

๑. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านชุมแสง ตั้งอยู่ที่ บ้านชุมแสง หมู่ที่ ๒

๒. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านโนนสมบูรณ์ ตั้งอยู่ที่ บ้านโนนสมบูรณ์ หมู่ที่ ๑๑

ลำดับที่	โรคที่ต้องเฝ้าระวังทางด้านระบาดวิทยา	ผู้ป่วย (ราย)	ผู้เสียชีวิต (ราย)
๑	โรคฉี่หนู	-	-
๒	โรคไข้เลือดออก	-	-
๓	โรคปอดบวม	-	-
๔	โรคตาแดง	-	-
๕	โรคคางทูม	-	-
๖	โรคไข้หวัดใหญ่	-	-
๗	โรคมือเท้าปาก	-	-
๘	โรคอีสุกอีใส	-	-

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1.3 แผนงานอาคารสถานที่และการโยธา

แบบ ผ.02

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)				2565 (บาท)
47	โครงการลงหินคลุกถนนบ้านโคกสิงห์ หมู่ที่ 4 (สายห้วยไผ่)	- เพื่อให้ประชาชนมีความสะดวกปลอดภัยในการคมนาคม	กว้าง 3 เมตร ยาว 2,000 เมตร หนาเฉลี่ย 0.10 เมตร	-	-	561,000	561,000	561,000	ประชาชน	- ประชาชนมีการคมนาคมสะดวกรวดเร็ว	กองช่าง
48	โครงการลงหินคลุกถนนบ้านโคกสิงห์ หมู่ที่ 4 (สายบ้านอาจารย์ชาย เจริญศิริ)		กว้าง 4 เมตร ยาว 500 เมตร หนาเฉลี่ย 0.10 เมตร	-	-	187,000	187,000	187,000			
49	โครงการลงหินคลุกถนนบ้านโนนแดง หมู่ที่ 6 (สายทางทิศตะวันตกบ้านโนนแดง - ทนองตุ่ม)		กว้าง 3 เมตร ยาว 800 เมตร หนาเฉลี่ย 0.10 เมตร	-	-	157,080	157,080	157,080			
50	โครงการลงหินคลุกถนนบ้านสระกุด หมู่ที่ 7 (เส้นทางบ้านนายมนตรี เจริญศิริ)		กว้าง 3 เมตร ยาว 800 เมตร หนาเฉลี่ย 0.10 เมตร	-	-	157,080	157,080	157,080			
51	โครงการลงหินคลุกถนนบ้านสระกุด หมู่ที่ 7 (สายหน้าบ้านนายมนตรี เจริญศิริ ถึงหนองกง)		กว้าง 4 เมตร ยาว 1,000 เมตร หนาเฉลี่ย 0.10 เมตร	-	-	120,000	120,000	120,000			
52	โครงการลงหินคลุกถนนบ้านโนนจิกป่า หมู่ที่ 8		กว้าง 4 เมตร ยาว 1015 เมตร หนาเฉลี่ย 0.10 เมตร	-	378,610	-	-	-			
53	โครงการลงหินคลุกถนนบ้านหนองหัวควาย หมู่ที่ 9 (เส้นทางบ้านบุญจันทร์ เจริญยิ่ง - คลองส่งน้ำ)		กว้าง 4 เมตร ยาว 1,000 เมตร หนาเฉลี่ย 0.10 เมตร	-	-	249,000	249,000	249,000			
54	โครงการลงหินคลุกถนนบ้านหนองหัวควาย หมู่ที่ 9 (สายบ้านนายประไพ งามสง่า - คลองส่งน้ำ)		กว้าง 4 เมตร ยาว 1,000 เมตร หนาเฉลี่ย 0.10 เมตร	-	-	249,000	249,000	249,000			
55	โครงการลงหินคลุกถนนบ้านห้วยน้อย หมู่ที่ 10 (สายบ้านห้วยน้อย - บ้านโคกวัด)		กว้าง 4 เมตร ยาว 1,000 เมตร หนาเฉลี่ย 0.10 เมตร	-	-	374,000	374,000	374,000			
56	โครงการลงหินคลุกถนนบ้านโคกวัด หมู่ที่ 12		กว้าง 3 เมตร ยาว 1,136 เมตร หนาเฉลี่ย 0.10 เมตร	223,050	223,050	223,050	223,050	223,050			

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1.3 แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

แบบ ผ.02

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)	2565 (บาท)			
27	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.) บ้านโคกวัด หมู่ที่ 12 (สายบ้านนายนิรันดร์ นางเพ็ชร ดาทอง)	- เพื่อให้ประชาชน มีความสะดวก ปลอดภัย ในการคมนาคม	กว้าง 4 เมตร ยาว 300 เมตร หนา 0.15 เมตร	-	-	696,000	-	-	ประชาชน	- ประชาชนมีการ คมนาคมสะดวก รวดเร็ว	กองช่าง
28	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.) บ้านโคกวัด หมู่ที่ 12 (สายบ้านนายวิเศษ มะลิซ้อน - นายเปย เนืองล้ำ)		กว้าง 4 เมตร ยาว 300 เมตร หนา 0.15 เมตร	-	-	696,000	-	-			
29	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.) บ้านโคกวัด หมู่ที่ 12 (สายบ้านนายสุมนต์ สังขร - นางทองอยู่ โกลศาสตร์)		กว้าง 4 เมตร ยาว 300 เมตร หนา 0.15 เมตร	-	-	696,000	-	-			
30	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.) บ้านโคกวัด หมู่ที่ 12 (สายบ้านนายอาน ขาวงาม - น.ส.กัญญา ณะเกษง)		กว้าง 4 เมตร ยาว 300 เมตร หนา 0.15 เมตร	-	-	696,000	-	696,000			
31	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.) บ้านโคกวัด หมู่ที่ 12 (สายบ้านนายสัมพันธ์ เจริญศิริ - สายบุตา)		กว้าง 4 เมตร ยาว 300 เมตร หนา 0.15 เมตร	-	-	260,000	696,000	-			
32	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.) บ้านตะโก หมู่ที่ 13		กว้าง 4 เมตร ยาว 300 เมตร หนา 0.15 เมตร	200,000	200,000	200,000	250,000	200,000			
33	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.) บ้านสว่างพัฒนา หมู่ที่ 14		กว้าง 5 เมตร ยาว 2,000 เมตร หนา 0.15 เมตร	201,840	201,840	350,000	300,000	200,000			
34	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.) บ้านสว่างพัฒนา หมู่ที่ 14 (สายหลังวัดบ้านโคกสิงห์)		กว้าง 4 เมตร ยาว 87 เมตร หนา 0.15 เมตร	-	-	201,840	-	-			
35	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.) บ้านแสงเจริญ หมู่ที่ 15 - บ้านต้นสิง หมู่ที่ 13		กว้าง 5 เมตร ยาว 100 เมตร หนา 0.15 เมตร	-	-	290,000	-	-			
36	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.) บ้านแสงเจริญ หมู่ที่ 15 (สายบ้านนายแสง พรหมนัส)		กว้าง 3 เมตร ยาว 300 เมตร หนา 0.15 เมตร	-	-	250,000	200,000	-			

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1.3 แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

แบบ ผ.02

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)	2565 (บาท)				
8	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.) บ้านโคกลิงห์ หมู่ที่ 4 (สายบ้านนายสีห์เรียง - บ้านนายอิน วงศ์จัน)	- เพื่อให้ประชาชนมีความสะดวกปลอดภัยในการคมนาคม	กว้าง 3 เมตร ยาว 80 เมตร หนา 0.15 เมตร	-	-	139,000	-	-	-	ประชาชน	- ประชาชนมีการคมนาคมสะดวกรวดเร็ว	กองช่าง
9	โครงการเทพคอนกรีตเสริมเหล็กหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเสม็ด หมู่ที่ 5		เทพคอนกรีตเสริมเหล็ก 12000 เมตร	-	-	69,600	-	-	-			
10	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.) บ้านเสม็ด หมู่ที่ 5		กว้าง 5 เมตร ยาว 70 เมตร หนา 0.15 เมตร	-	-	200,000	200,000	200,000	200,000			
11	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.) บ้านโนนแดง หมู่ที่ 6		กว้าง 4 เมตร ยาว 100 เมตร หนา 0.15 เมตร	232,000	-	-	-	-	-			
12	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.) สายอนันต์ - บ้านโนนแดง หมู่ที่ 6		กว้าง 5 เมตร ยาว 2,000 เมตร หนา 0.15 เมตร	-	600,000	773,330	773,330	773,330	773,330			
13	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.) (สายบ้านนายพูนมา วงพรม - สามแยกหมู่บ้าน) บ้านโนนแดง หมู่ที่ 6		กว้าง 4 เมตร ยาว 100 เมตร หนา 0.15 เมตร	-	-	232,000	232,000	-	-			
14	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.) บ้านโนนแดง หมู่ที่ 6 (สายบ้านนางทองสา สงโ - บ้านนางบัวสี ธรรมนาม)		กว้าง 5 เมตร ยาว 70 เมตร หนา 0.15 เมตร	-	-	203,000	-	-	-			
15	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.) (สายศาลากลางหมู่บ้าน - สามแยกหมู่บ้าน) บ้านโนนแดง หมู่ที่ 6		กว้าง 4 เมตร ยาว 150 เมตร หนา 0.15 เมตร	-	-	348,000	-	-	-			
16	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.) บ้านสระกุด หมู่ที่ 7		กว้าง 3 เมตร ยาว 150 เมตร หนา 0.15 เมตร	-	261,000	261,000	261,000	261,000	261,000			
17	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.) บ้านหนองหัวควาย หมู่ที่ 9 (สายบ้านนาหนังงามสง่า - สายแยกกรมหนอง)		กว้าง 4 เมตร ยาว 100 เมตร หนา 0.15 เมตร	-	-	200,000	200,000	200,000	200,000			

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1.2 แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)			
7	โครงการปรับปรุง/ซ่อมแซมอาคารสำนักงานและอาคารอื่นๆ องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง	- เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงาน	อบต.ชุมแสง	500,000	500,000	500,000	500,000	ประชาชนที่เห็นสัดส่วน	กองช่าง	
8	โครงการปรับปรุงซ่อมแซมหอกระจายข่าวชุมชน	- เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนได้รับทราบ	18 แห่ง หมู่ที่ 1 ถึงหมู่ที่ 18	500,000	500,000	500,000	500,000	- ประชาชนได้รับข่าวสารที่รวดเร็วและทั่วถึง		
9	โครงการก่อสร้างรั้ว อบต.ชุมแสง	- เพื่อความเป็นสัดส่วนและความเรียบร้อย	อบต.ชุมแสง	-	100,000	100,000	100,000	- เพื่อความสวยงาม เป็นระเบียบเรียบร้อย		
10	โครงการปรับปรุงระบบสัญญาณโทรศัพท์ภายใน อบต.ชุมแสงและพัฒนาระบบสื่อสารที่ทันสมัย	- เพื่อให้การสื่อสารใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพสะดวกและรวดเร็วขึ้น	1 ครั้ง/ปี	100,000	100,000	100,000	100,000	- ประชาชนได้รับบริการอย่างมีคุณภาพ	สำนักปลัด/ กองคลัง	
11	โครงการซ่อมแซมไฟฟ้าเพื่อแสงสว่างตามถนนสายสาธารณะภายในตำบลชุมแสง หมู่ที่ 1-18	- เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินขณะใช้เส้นทางคมนาคม	หมู่ที่ 1 - 18	300,000	300,000	300,000	300,000	- ประชาชนมีความปลอดภัยในการใช้ถนนในเวลากลางคืน	กองช่าง/ การไฟฟ้า ส่วนภูมิภาค อำเภอเสตึก	
12	โครงการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างภายในตำบลชุมแสง	- เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกและปลอดภัยในการสัญจรไปมา	หมู่ที่ 1 - 18	400,000	400,000	400,000	400,000	ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ ทั่วถึงครบทุกครัวเรือน	กองช่าง/ การไฟฟ้า ส่วนภูมิภาค อำเภอเสตึก	
13	อุดหนุนการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเพื่อดำเนินโครงการขยายเขตไฟฟ้าภายในพื้นที่ตำบลชุมแสง			400,000	400,000	5,400,000	1,000,000	ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ 100%		

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1.1 แผนงานการศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)	2565 (บาท)			
7	โครงการก่อสร้างที่ปรับปรุงพื้นที่เด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดศรีมงคลเสม็ด หมู่ที่ 5	- เพื่อให้เด็กได้มีที่เล่นที่ปลอดภัยตามกรมอนามัย - มีที่เล่นที่ร่มเงา แข็งแรง	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดศรีมงคลเสม็ด	-	-	100,000	100,000	100,000	นักเรียน	- เพื่อให้เด็กได้มีที่เล่นที่ปลอดภัยตามกรมอนามัย - เพื่อป้องกันฝนและแสงแดดให้กับเด็กนักเรียน	กองช่าง กองการศึกษา
8	โครงการต่อเติมโครงสร้างหลังคาอาคารเรียนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนแดง หมู่ที่ 6	- เพื่อให้นักเรียนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีที่เล่นที่ปลอดภัย - เพื่อให้นักเรียนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีที่เล่นที่ร่มเงา	ศพด.บ้านโนนแดง	-	-	100,000	100,000	100,000		- เพื่อป้องกันฝนและแสงแดดให้กับเด็กนักเรียน	
9	โครงการต่อเติมอาคารโรงอาหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านโนนแดง หมู่ที่ 6	- เพื่อให้มีที่เล่นที่ร่มเงา - เด็กเล็กมีที่เล่นที่ปลอดภัย	ศพด. บ้านโนนแดง	-	-	150,000	150,000	150,000		- มีที่เล่นที่ร่มเงา - อาหารอย่างถูกสุขอนามัย	
10	โครงการปรับปรุงซ่อมแซมห้องน้ำศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดสระกุด หมู่ที่ 7	ทานอาหาร	ศพด. วัดสระกุด	-	-	400,000	400,000	400,000		- มีห้องน้ำที่สะอาด - มีที่เล่นที่ร่มเงา - ปลอดภัยตามมาตรฐาน และ	
11	โครงการต่อเติมโครงสร้างอาคารเรียนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดสระกุด หมู่ที่ 7	- เพื่อให้มีที่เล่นที่ร่มเงา - เด็กเล็กมีที่เล่นที่ปลอดภัย	ศพด. วัดสระกุด	-	-	100,000	100,000	100,000		- เพื่อป้องกันฝนและแสงแดดให้กับเด็กนักเรียน	
12	โครงการติดตั้งผ้า - เพดานอาคารเรียนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดสระกุด หมู่ที่ 7	- เพื่อระบายความร้อนทำให้อากาศโปร่งเย็นสบาย	ศพด. วัดสระกุด	-	-	100,000	100,000	100,000		- เพื่อระบายความร้อนทำให้อากาศโปร่งเย็นสบาย	
13	โครงการก่อสร้างที่ปรับปรุงพื้นที่เด็กเล็กวัดสระกุด หมู่ที่ 7	- เพื่อให้เด็กมีที่เล่นที่ปลอดภัย - เป็นที่เล่นที่ร่มเงา	ศพด. วัดสระกุด	-	-	50,000	50,000	50,000		- เพื่อให้เด็กมีที่เล่นที่ปลอดภัย - เป็นที่เล่นที่ร่มเงา	
14	โครงการซ่อมแซมปรับปรุงอาคารเรียนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองหัวควาย หมู่ที่ 9	- เพื่อให้มีที่เล่นที่ร่มเงา - ปลอดภัยตามมาตรฐาน	จำนวน 1 แห่ง	-	-	400,000	400,000	400,000		- นักเรียนมีที่เล่นที่ปลอดภัยตามมาตรฐาน	

๓. ศึกษาค้นคว้า

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ	หน่วยการ สนับสนุน
๕	ด้านการเมืองและการ บริหารจัดการ	๑.บริหารงานทั่วไป	๑. บริหารงานทั่วไป ๒. รักษาความสงบ ภายใน	สำนักปลัด/กอง คลัง	อบต.ชุมแสง
		๒.บริการชุมชนและ สังคม	๑. การศึกษา ๒. สาธารณสุข ๓. สังคมสงเคราะห์ ๔. เคหะและชุมชน ๕. สร้างความเข้มแข็งของ ชุมชน	กองการศึกษา/กอง สวัสดิการสังคม/ กองช่าง	
		๓. เศรษฐกิจ	๖. การศาสนาวัฒนธรรม และนันทนาการ	กองส่งเสริม	
		๔. การดำเนินการอื่น	๑. การเกษตร ๑. งบกลาง	การเกษตร ทุกกอง/สำนัก	
รวม	๕ ยุทธศาสตร์	๔ ด้าน	๑๑ แผนงาน	๗ กอง/สำนัก	

๓ ปีมาแล้ว

มาติดต่อกรมส่งเสริมการเกษตร

สืบเนื่องจากครูไป

ด้าน	สถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
๒. ด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม	๑) ประชาชนไม่มีการวางแผนในการดำเนินงาน	- การวางแผน	- ประชาชนในเขตตำบล	- ประชาชนสามารถวางแผนการดำเนินงานได้เอง
	๒) ขาดแหล่งเงินทุนในการทำกิจการและประกอบอาชีพ	- การลงทุน	- ประชาชนในเขตตำบล	- มีแหล่งเงินทุนในการทำกิจการและประกอบอาชีพ
	๓) ผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำระยะทางการขนส่งผลผลิตไกลจากแหล่งรับซื้อ		- เกษตรกรในพื้นที่	- ผลผลิตมีราคาสูงขึ้น
	๔) ขาดที่ดินทำกินเป็นของตนเอง	- ที่ดินทำกิน	ม. ๑๗ /ม.๑/ม.๑๖/ม.๑๘	- เข้าร่วมโครงการจัดแปลงที่ดินสาธารณประโยชน์เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน
๓. ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต	๑) การศึกษาสื่อการเรียนการสอนยังไม่พอเพียง เด็กนักเรียนไม่ได้รับการศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าชั้นพื้นฐาน และขาดงบประมาณในการศึกษาครอบครัวยากจน	- สังคมในชุมชน	- เด็กนักเรียนในเขตตำบล	- มีสื่อการเรียนการสอนที่พอเพียง เด็กนักเรียนได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น มีงบประมาณในการศึกษาเล่าเรียน
	๒) เด็กและผู้สูงอายุบางครอบครัว ผู้สูงอายุอยู่ตามลำพัง และรับภาระในการดูแลเด็ก		- ผู้สูงอายุและเด็กในเขตตำบล	- ผู้สูงอายุและเด็กได้รับการดูแลที่ดี
	๓) มีการทำลายและลักขโมยทรัพย์สินของประชาชนและราชการรวมทั้งเกิดการทะเลาะวิวาทกันในชุมชน	- การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	- ประชาชนและส่วนราชการ	- มีการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและส่วนราชการ เช่น การติดตั้งกล้องวงจรปิด การให้ผู้นำ อปพร. ควบคุมและระงับเหตุทะเลาะวิวาท

- ฐ. การบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบลขาดการประสานงาน และเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ
- ท. บุคลากรขาดโอกาสในการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน
- ฒ. บุคลากรส่วนใหญ่ยังไม่สามารถใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการพัฒนางานอย่าง

มีประสิทธิภาพ

● โอกาสในการพัฒนา (Opportunity)

จากการวิเคราะห์กฎหมายที่เกี่ยวข้อง แผนนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนา ผลการวิเคราะห์มีดังนี้

- ก. มีสินค้าทางการเกษตรที่สามารถสร้างรายได้และอาชีพแก่ประชาชน
- ข. มีแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวที่สนใจในด้านศิลปวัฒนธรรม ศาสนา

สิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ

- ค. สถานที่ภายในตำบลของตำบลชุมแสงมีต้นกกที่สามารถทอเสื่ออกได้
- ง. มีงานประเพณีที่มีชื่อเสียงและเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของตำบลชุมแสง
- จ. มีทรัพยากรธรรมชาติที่ส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและพัฒนาให้ประชาชนเกิดรายได้
- ฉ. การพัฒนาการบริหารไปสู่หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง

“ต้องปรับปรุงการทำงานให้มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงความโปร่งใส การมีส่วนร่วมของประชาชนและความรับผิดชอบต่อสังคม” เพื่อมุ่งสู่ประโยชน์สุขของประชาชน

ข. พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๒ เปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับรู้ ข้อมูลข่าวสารของราชการทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง “ต้องมีความพร้อมต่อการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่สาธารณะ

- ช. รัฐบาลมีนโยบายการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นให้เข้มแข็ง
- ฎ. นโยบายการปฏิรูประบบราชการนำไปสู่ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาระบบราชการเรื่องการปรับเปลี่ยน กระบวนทัศน์วัฒนธรรม และค่านิยมของระบบราชการ

● อุปสรรคต่อการพัฒนา (Treats)

ก. ขาดความเชื่อมโยงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัด และท้องถิ่น ในการใช้ทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ข. โครงสร้างพื้นฐานในด้านถนน ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ที่มีอยู่ยังไม่สามารถใช้งานได้ อย่างคุ้มค่า และเป็นประโยชน์อย่างเพียงพอ

ค. ขาดการวางแผนเพื่อส่งเสริมการประกอบอาชีพ และการสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน ทำให้ประชาชนอพยพเคลื่อนย้ายแรงงานออกจากพื้นที่

ง. เยาวชนและผู้ด้อยโอกาสทางสังคมยังมีคุณภาพชีวิตที่ไม่ได้มาตรฐาน

จ. การให้บริการด้านสุขภาพอนามัยยังไม่เพียงพอ

ฉ. ขาดการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม ธุรกิจและสุขภาพ

อนาามัยที่จะช่วยส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี

ช. กระแสวัฒนธรรมตะวันตก และความเป็นเมืองมีผลกระทบต่อวิถีชีวิตเชิงการอนุรักษ์วัฒนธรรมที่ดี

งาม

ช. ประชาชนขาดการพัฒนาด้านการผลิต การตลาด การแปรรูปอุตสาหกรรม การเกษตรและ

การท่องเที่ยว

ฒ. ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ญ. ประชาชนและภาคเอกชนขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

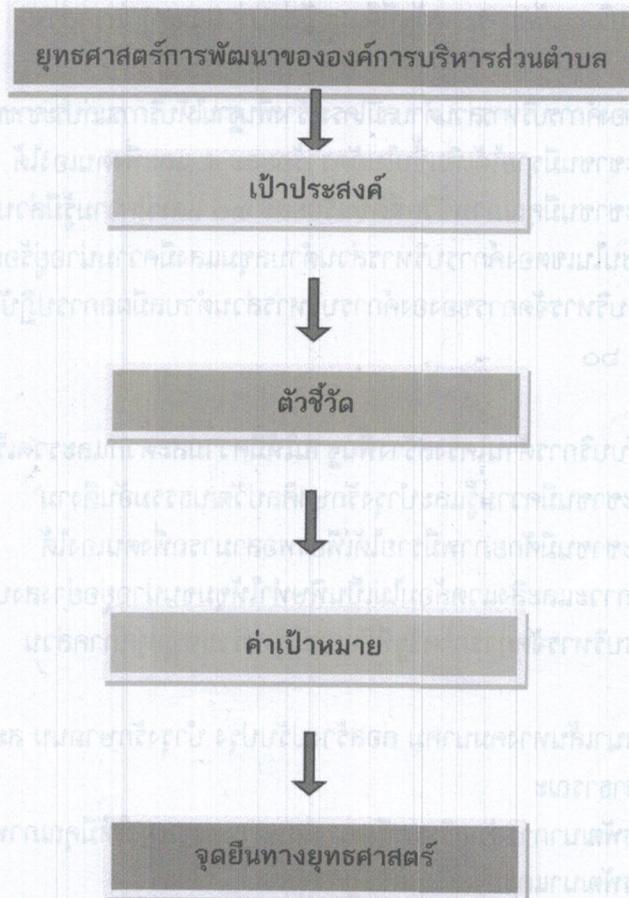
- ๑๐) พัฒนาฟื้นฟูอนุรักษ์และจัดระบบการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความยั่งยืน
- ๑๑) พัฒนาส่งเสริมศักยภาพของบุคลากรและองค์กรให้มีขีดความสามารถในการพัฒนา

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

- ๑) การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง โดยได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น เพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ
- ๒) การพัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
- ๓) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเอง
- ๔) การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมที่มีอย่างยั่งยืน

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ของการบริหารส่วนตำบลชุมแสง

๒.๑ วิสัยทัศน์

“ตำบลน่าอยู่ หมู่บ้านสะอาด การศึกษาก้าวไกล จิตใจมีคุณธรรม น้อมนำเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจ

“ มุ่งมั่นสร้างสรรค์ พัฒนาคน สร้างงาน ส่งเสริมการศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณีโดยยึดผลประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ ร่วมกันพัฒนาเพื่อส่วนรวม ”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสงร่วมกับประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ รวมทั้งองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้กำหนดยุทธศาสตร์ของตำบล ๕ ด้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ๑.๑) ความทั่วถึงของถนนกับความจำเป็นในการใช้สัญจรไปมา
- ๑.๒) การดูแล บำรุง รักษาถนนในเขตตำบล
- ๑.๓) ความสะอาด ความปลอดภัยของถนนในการสัญจรไปมา
- ๑.๔) การจัดหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรให้เพียงพอในการทำการเกษตรในเขตพื้นที่
- ๑.๕) การซ่อมบำรุงหรือทำความสะอาดอุปกรณ์ให้บริการไฟฟ้า

๒) ด้านเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม และเกษตรกรรม

- ๒.๑) การส่งเสริมและเพิ่มทักษะของครอบครัวและกลุ่มอาชีพ
- ๒.๒) การส่งเสริมอาชีพการเกษตรของชุมชนให้มีคุณภาพ
- ๒.๓) การพัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน

๓) ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

- ๓.๑) การส่งเสริมและการพัฒนากลุ่มสตรี
- ๓.๒) การจัดตั้ง ปรับปรุงและการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
- ๓.๓) การส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนซึ่งเป็นผู้พิการและด้อยโอกาส
- ๓.๔) การส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนในชุมชนร่วมกลุ่มกันจัดทำกิจกรรม

ในทางสร้างสรรค์กิจกรรมการพัฒนาต่างๆ เช่น ด้านศาสนา ด้านกีฬาและการออกกำลังกาย เป็นต้น

- ๓.๕) การให้ความสำคัญต่อการดูแลเอาใจใส่และช่วยเหลือผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วย เอดส์ ผู้ด้อยโอกาสในเขตพื้นที่
- ๓.๖) การให้ความสำคัญต่อการป้องกันการติดเชื้อเอดส์ในพื้นที่
- ๓.๗) การรณรงค์ป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชน
- ๓.๘) การเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชน และการบริการสาธารณะสุขอย่างมีคุณภาพ
- ๓.๙) พัฒนาการส่งเสริมการศึกษา การเรียนรู้ พร้อมทั้งพัฒนาคน ให้มีความรู้คู่

คุณธรรมและการกีฬา

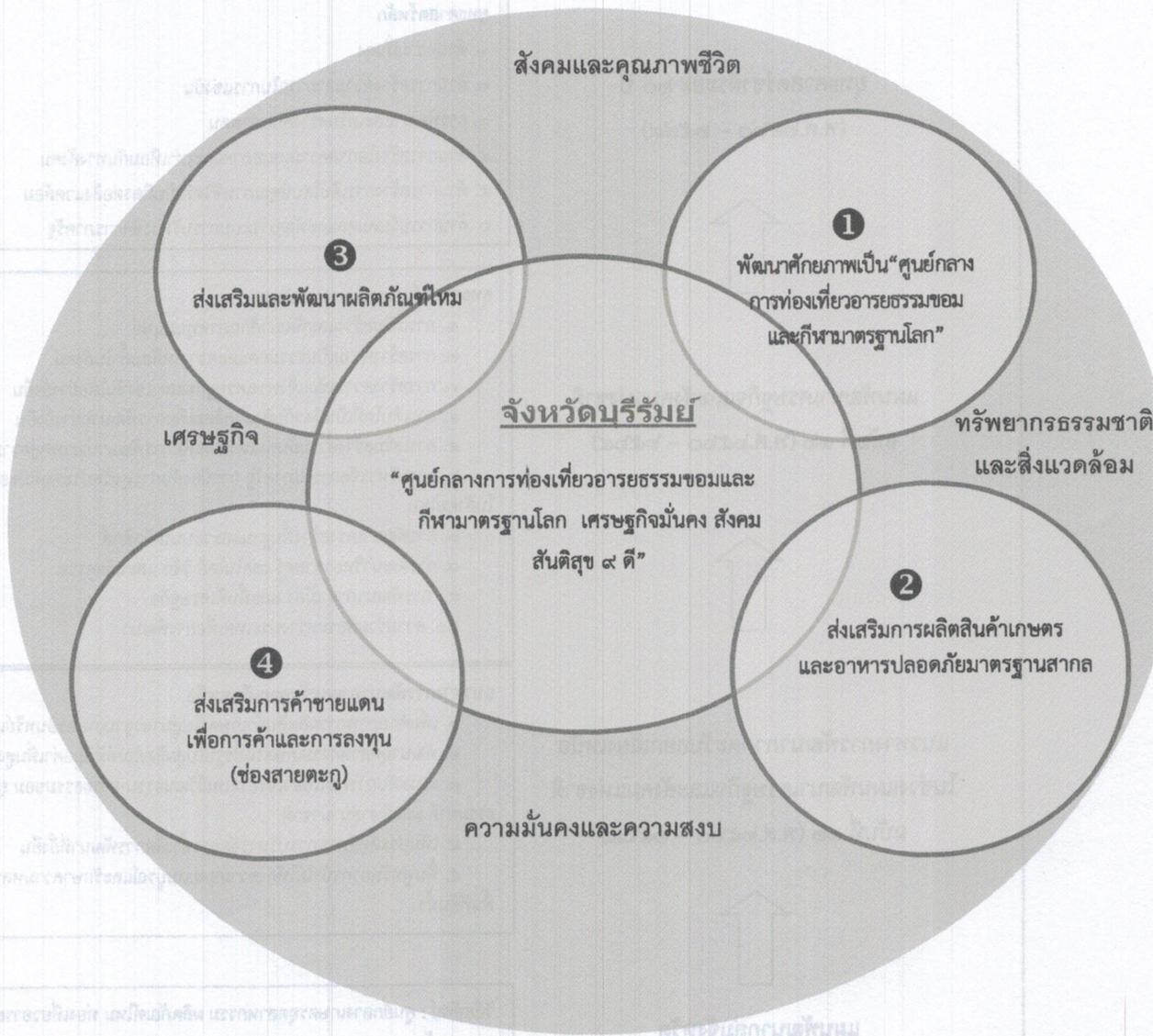
ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic issues)	เป้าประสงค์ (Goals)	กลยุทธ์ (Strategy)	ตัวชี้วัด
<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม</p>	<p>๑. สังคมเกษตรและอุตสาหกรรมมีความมั่นคง</p> <p>๒. ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น</p> <p>๓. ศูนย์กลางพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้พื้นฐานของการผลิตสินค้าด้านการเกษตรและอาหารปลอดภัย</p> <p>๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง</p>	<p>๑. พัฒนาและส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์อินทรีย์ชีวภาพ และเกษตรปลอดภัย</p> <p>๒. ส่งเสริมการลงทุนและปัจจัยเอื้อให้เกิดการลงทุน เพื่อพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรม การเกษตรและอุตสาหกรรมบริการ</p> <p>๓. เพิ่มพูนทักษะการพัฒนาอาชีพด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม</p> <p>๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรม และแปรรูปอาหาร</p> <p>๕. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม</p> <p>๖. ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย</p> <p>๗.ยกระดับสินค้าเกษตรให้เข้าสู่ระบบมาตรฐาน เพื่อก้าวสู่ตลาดโลก</p> <p>๘. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและมีความสะดวกในด้านการเกษตรอย่างทั่วถึง</p> <p>๙. ส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจและพืชพลังงาน</p>	<p>๑. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมและพัฒนากการทำเกษตรอินทรีย์และอินทรีย์ชีวภาพ และเกษตรปลอดภัย</p> <p>๒. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่เกษตรอินทรีย์ เกษตรชีวภาพและเกษตรปลอดภัย</p> <p>๓. จำนวนกลุ่มของอุตสาหกรรมเกษตรที่ได้รับ การส่งเสริมการลงทุนและการพัฒนาศักยภาพใน การประกอบ การ</p> <p>๔. จำนวนกลุ่มอาชีพที่ได้รับการเพิ่มพูนทักษะอาชีพด้านต่างๆ</p> <p>๕. ร้อยละของจำนวนสินค้าเกษตรที่ได้รับการ พัฒนาให้มีความปลอดภัยและมาตรฐาน</p> <p>๖. ร้อยละของการลดปริมาณการใช้สารเคมี</p> <p>๗. ร้อยละของสินค้าเกษตรกรรมได้รับการพัฒนา และแปรรูปสินค้า</p> <p>๘. ร้อยละโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรที่ได้รับ การพัฒนาและปรับปรุง</p> <p>๙. ร้อยละของเกษตรกรที่ปลูกพืชเศรษฐกิจและพืช พลังงาน</p> <p>๑๐. ร้อยละของมูลค่าผลิตภัณฑ์ใหม่ที่เพิ่มขึ้น</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	เป้าประสงค์ (Goals)	กลยุทธ์ (Strategy)	ตัวชี้วัด
<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬา</p>	<p>๑. ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม</p> <p>๒. ยกระดับการพัฒนาการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน</p> <p>๓. ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมลงทุนและการค้าชายแดน</p> <p>๔. เชิดชูศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีวิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว</p> <p>๕. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ</p> <p>๖. ส่งเสริมความเป็นเลิศทางด้านการศึกษาสู่กีฬามาตรฐานโลก</p>	<p>๑. ส่งเสริมให้เมืองบุรีรัมย์เป็นเมืองที่มีความเป็นอัตลักษณ์</p> <p>๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว</p> <p>๓. พัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อการท่องเที่ยว</p> <p>๔. พัฒนาลิขสิทธิ์และบริการด้านการท่องเที่ยว</p> <p>๕. ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว</p> <p>๖. อนุรักษ์ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมจารีต วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม</p> <p>๗. ส่งเสริมและบูรณาการในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อความสมดุลทางธรรมชาติอย่างยั่งยืนและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ</p> <p>๘. ส่งเสริมและประสาน สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคเอกชนหรือภาคส่วนอื่นๆ เพื่อการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวแบบเต็มรูปแบบ</p>	<p>๑. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด</p> <p>๒. ร้อยละของจำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์</p> <p>๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว</p> <p>๔. โครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนา</p> <p>๕. จำนวนภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น</p> <p>๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของทุนทางวัฒนธรรมท้องถิ่นมาสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ</p> <p>๗. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อการท่องเที่ยว</p> <p>๘. ระดับความสำเร็จของการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง</p> <p>๙. มีศูนย์ข้อมูลการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว</p> <p>๑๐. ร้อยละของมูลค่าการค้าชายแดนที่เพิ่มขึ้น</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	เป้าประสงค์ (Goals)	กลยุทธ์ (Strategy)	ตัวชี้วัด
<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ เมื่อนำอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี</p>	<ol style="list-style-type: none"> ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีภูมิคุ้มกันทางสังคมที่เข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้ ประชาชนมีความมั่นคงและสังคมมีความสงบเรียบร้อย เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ ประชาชนมีสุขภาพที่ดีและยั่งยืน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง ส่งเสริมและสนับสนุนในการอนุรักษ์ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นให้มีความยั่งยืน สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง 	<ol style="list-style-type: none"> สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาสถาบันครอบครัวให้มีความอบอุ่น ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตในกลุ่มเด็กเยาวชน สตรี คนชรา คนพิการและผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี สร้างค่านิยม จิตสำนึกและพัฒนาศีลธรรมคุณธรรม จริยธรรม ของเด็กเยาวชน และประชาชน ส่งเสริมและบูรณาการด้านการศึกษา แบบองค์รวม ส่งเสริมการใช้วิถีชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมและแก้ไขปัญหาด้านสาธารณสุขเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีและมีพละกำลังที่สมบูรณ์อย่างยั่งยืน พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ส่งเสริมการแก้ปัญหาครัวเรือนยากจน ส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ต่างบลงหนึ่งผลิตภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) 	<ol style="list-style-type: none"> ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการแก้ไขปัญหาสังคม ระดับความสำเร็จในการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมแก่ประชาชน ร้อยละผู้ด้อยโอกาสที่ได้รับสวัสดิการสังคม ระดับความสำเร็จของคุณภาพการศึกษาของเยาวชน ร้อยละของชุมชนที่ได้รับการส่งเสริม/สนับสนุนวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพและการบริการด้านสาธารณสุข ร้อยละโครงสร้างพื้นฐานได้รับการพัฒนาและปรับปรุง ระดับความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาเพื่อลดจำนวนครัวเรือนยากจน ที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์จปฐ. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาทักษะด้านอาชีพต่างๆ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)

ระดมสมองวางแผนทิศทางพัฒนา Positioning จังหวัดบุรีรัมย์
๒๕๖๑-๒๕๖๕.พ.พ

กรอบแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์
 ๑. เศรษฐกิจ
 ๒. สังคม
 ๓. สิ่งแวดล้อม
 ๔. การเมืองการปกครอง

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
 องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์

จังหวัดบุรีรัมย์
 ๑. กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
 (๒๕๖๑-๒๕๖๕.พ.พ)

ศูนย์ปฏิบัติการด้านพัฒนา
 (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕.พ.พ)

กลยุทธ์

๑. พัฒนาศักยภาพให้กับบุคลากรด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในหมู่บ้าน/ชุมชน และการเพิ่มจำนวนบุคลากรด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยให้เพียงพอต่อการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในหมู่บ้าน
๒. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการป้องกัน ปรามปราม และแก้ไขปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน อย่างยั่งยืน
๓. ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ได้รับการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพ และได้รับการติดตามดูแลช่วยเหลือ ภายหลังจากการบำบัดฟื้นฟู
๔. เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยการสร้างความเป็นธรรมและความสมานฉันท์ของประชาชนภายในจังหวัด
๕. ป้องกันและแก้ไขปัญหาเยาวชนทั้งในสถานศึกษาและเยาวชนนอกสถานศึกษาที่อาจเข้าไปเกี่ยวข้องกับปัญหาภัยทางสังคม และภัยยาเสพติด
- ๖ เสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและท้องถิ่นในการบริหารจัดการ การตรวจสอบ และการเฝ้าระวังการทุจริตคอร์รัปชั่นและการแสวงหาผลประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติโดยมิชอบ
๗. เสริมสร้างความเข้มแข็งและภูมิคุ้มกันด้านความมั่นคงภายในจังหวัด
๘. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ ของหมู่บ้านตามแนวชายแดนให้เป็นหมู่บ้านมั่นคงและสงบสุข
๙. พัฒนาความสัมพันธ์อันดีระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน
๑๐. พัฒนาระบบเครือข่ายข่าวภาคประชาชน
๑๑. สร้างจิตสำนึกให้กับผู้ประกอบการที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับอย่างเคร่งครัด
๑๒. รมรงค์และส่งเสริมการขึ้นทะเบียน การควบคุมดูแลแรงงานต่างด้าวในสถานประกอบการและในชุมชน เพื่อจัดระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง
๑๓. รมรงค์การเฝ้าระวังและป้องกันอุบัติเหตุทางถนนและสาธารณสุขโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนและเครือข่ายของประชาสังคม

จังหวัดบุรีรัมย์กำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด (Positioning) ๔ ด้าน คือ

๑. พัฒนาศักยภาพเป็น “ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก”
๒. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัยมาตรฐานสากล
๓. ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่
๔. ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อการค้าและการลงทุน

๕. ส่งเสริมและพัฒนาทักษะด้านแรงงานและการเข้าถึงสิทธิและสวัสดิการตามกฎหมายแรงงาน
๖. ส่งเสริมการสร้างอาชีพและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์และการจัดการแบบครบวงจรของกลุ่มอาชีพและกลุ่มวิสาหกิจชุมชนโดยกลไกภาครัฐ
๗. รณรงค์และส่งเสริมการดูแลตนเอง การรักษาสุขภาพและการป้องกันโรค ตลอดจนการดูแลผู้ป่วยในครอบครัวของประชาชนตามหลักสุขภาพดีถ้วนหน้า
๘. ยกระดับการบริการสาธารณสุข การเรียน การสอน และการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีทางการแพทย์
๙. ส่งเสริมการพัฒนาทักษะชีวิตของคนในหมู่บ้าน/ชุมชน
๑๐. ส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติตามแผนชีวิตหมู่บ้านสันติสุข ๙ ดี (เป็นคนดี มีปัญญา รายได้สมดุล สุขภาพแข็งแรง สิ่งแวดล้อมสมบูรณ์ สังคมอบอุ่น หลุดพ้นอาชญากรรม กองทุนพึ่งพาตนเอง และคณะกรรมการหมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็ง)
๑๑. สร้างและเสริมสร้างความเข้มแข็งของกลไกในการขับเคลื่อนนโยบายรัฐสู่การปฏิบัติในระดับหมู่บ้าน/ชุมชน

๔.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

"ทรัพยากรธรรมชาติสร้างสรรค์ชีวิตและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม"

เป้าประสงค์ (Goals)

๑. พัฒนาแหล่งน้ำและคุณภาพของน้ำอย่างสมดุล
 ๒. ฟื้นฟู อนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากป่าและความหลากหลายทางชีวภาพแบบมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างยั่งยืน
 ๓. จัดการขยะและการลดมลพิษอย่างเป็นระบบและการมีส่วนร่วมของประชาชน
- ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย**
๑. จำนวนแหล่งน้ำจังหวัดมีปริมาณและคุณภาพเพียงพอสำหรับการใช้ประโยชน์ (แห่ง)
 ๒. จำนวนพื้นที่ป่าไม้ (พื้นที่ป่าสงวน ป่าสาธารณะ ป่าชุมชน และพื้นที่ชุ่มน้ำ) เพิ่มขึ้น (ไร่)
 ๓. จำนวนชุมชนที่ดำเนินการบริหารจัดการและใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนโดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน
 ๔. อัตราการเพิ่มขึ้นของปริมาณขยะชุมชนลดลง
 ๕. จำนวนชุมชนที่ส่งเสริมการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่
 ๖. ปริมาณขยะมูลฝอย ขยะติดเชื้อ และการก่อให้เกิดโรคจากขยะและมลพิษลดลง
 ๗. จำนวนพื้นที่เผาในที่โล่งของจังหวัดลดลง
 ๘. จำนวนพื้นที่ประสบภัยแล้ง อุทกภัย และภัยธรรมชาติต่าง ๆ ได้รับการแก้ไขปัญหาและประชาชนที่ได้รับผลกระทบมีความพึงพอใจในการแก้ไขปัญหา
 ๙. จำนวนพื้นที่ป่า และพื้นที่สาธารณะที่ถูกบุกรุกลดลงเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการจัดการและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคให้เพียงพอ ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการน้ำภาคการผลิต (ภาคการเกษตรและอุตสาหกรรม) โดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนและเครือข่ายองค์กรต่าง ๆ
๒. ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพแหล่งน้ำและการจัดการแหล่งน้ำโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนและเครือข่ายประชาสังคม

๖. โครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวและด้านการเกษตรได้รับการพัฒนา (แห่ง)
๗. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่เกษตรอินทรีย์/เกษตรปลอดภัย (ไร่)
๘. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกรรุ่นใหม่และเกษตรกรปราดเปรี๊อง (Smart Farmer) ที่เน้นการทำเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย (ราย)
๙. จำนวนกลุ่มของอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนและการพัฒนาศักยภาพในการประกอบการ (กลุ่ม)
๑๐. จำนวนแปลงที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP (แปลง)
๑๑. ร้อยละของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่เพิ่มขึ้น
๑๒. ร้อยละของมูลค่าการจำหน่ายสินค้า OTOP เพิ่มขึ้น
๑๓. ร้อยละของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)
๑๔. ร้อยละของมูลค่าการจำหน่ายสินค้าเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้น
๑๕. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของร้านอาหารที่ได้รับการรับรองมาตรฐานอาหารปลอดภัย (ร้าน)

กลยุทธ์

๑. พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน
๒. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว
๓. พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของจังหวัด
๔. ส่งเสริมและพัฒนาความปลอดภัยและสุขอนามัยด้านการท่องเที่ยว
๕. พัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว
๖. ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว
๗. ส่งเสริมการมีส่วนร่วม และการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวแบบประชารัฐ
๘. พัฒนากีฬาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในทุกรูปแบบ
๙. สร้างอัตลักษณ์เมืองบุรีรัมย์ให้เป็น “เมืองแห่งความจงรักภักดี” Buriram Blue City) เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว
 ๑๐. ส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อกระจายรายได้สู่ชุมชน
 ๑๑. เร่งรัดการจัดหาน้ำและการเตรียมความพร้อมในการให้บริการน้ำเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของเมืองบุรีรัมย์
 ๑๒. ส่งเสริมการพัฒนาศูนย์กีฬา และสนามกีฬามาตรฐานโลก
 ๑๓. ส่งเสริมการเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวแบบครบวงจร
 ๑๔. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดบุรีรัมย์และกลุ่มจังหวัดอีสานใต้
 ๑๕. ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อการค้าและการลงทุน
 ๑๖. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร
 ๑๗. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย
 ๑๘. ส่งเสริมและพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่ม/เครือข่ายเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย
 ๑๙. ส่งเสริมการน้อมนำหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติโดยเชื่อมโยงกับแผนชีวิตหมู่บ้านสันติสุข ๙ ดี
 ๒๐. ส่งเสริมการลงทุนและปัจจัยเอื้อให้เกิดการลงทุน เพื่อพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมบริการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การสร้างความสมดุลและปรับระบบบริหารจัดการ (Internal Process) ประกอบด้วย ๘ ประเด็นหลัก ๑๕ แนวทางการดำเนินการ

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
๒๓. กรอบแนวทางและการปฏิรูปกฎหมาย	๒๓.๑ ปรับกรอบแนวทางระบบกฎหมายของประเทศ ๒๓.๒ เพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรและองค์กร ๒๓.๓ ปรับปรุงระเบียบ ข้อกฎหมายที่เป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาประเทศ
๒๔. การปรับโครงสร้าง ราชการ	๒๔.๑ เพิ่มประสิทธิภาพองค์กรภาครัฐและพัฒนารูปแบบการทำงานของภาครัฐ ด้วยการสร้างความพร้อมในการบริหารการจัดการแบบบูรณาการ โดยมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง ๒๔.๒ ป้องกันและปราบปรามทุจริตคอร์รัปชัน ๒๔.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนด้วยระบบ e - service
๒๕. การพัฒนากำลังคน ภาครัฐ	๒๕.๑ บริหารกำลังคนให้สอดคล้องกับบทบาทภารกิจที่มีในปัจจุบัน เตรียมพร้อมสำหรับอนาคต ๒๕.๒ พัฒนาทักษะและศักยภาพของกำลังคนภาครัฐ และเตรียมความพร้อมบุคลากรภาครัฐสู่ประชาคมอาเซียน
๒๖. การปรับโครงสร้างภาษี	๒๖.๑ ปรับโครงสร้างภาษีทั้งระบบให้สนับสนุนการกระจายรายได้เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
๒๗. การจัดสรรงบประมาณ	๒๗.๑ พัฒนาระบบการจัดสรรงบประมาณให้สามารถสนับสนุนการปฏิบัติงานตามนโยบายรัฐบาล
๒๘. การพัฒนาสินทรัพย์ ราชการที่ไม่ได้ใช้งานให้เกิดประโยชน์สูงสุด	๒๘.๑ สํารวจสินทรัพย์ราชการที่ไม่ได้ใช้งาน ๒๘.๒ บริหารจัดการสินทรัพย์ราชการที่ไม่ได้ใช้งานให้เกิดประโยชน์สูงสุด
๒๙. การแก้ไขปัญหา ความมั่นคงจังหวัดชายแดน ภาคใต้ และเสริมสร้าง ความมั่นคงในอาเซียน	๒๙.๑ ประสานบูรณาการงานรักษาความสงบและส่งเสริมการพัฒนาในพื้นที่ ๓ จังหวัด ชายแดนภาคใต้ ภายใต้กรอบนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ ๒๙.๒ การเสริมสร้างความมั่นคงของประชาคมอาเซียน
๓๐. การปฏิรูปการเมือง	๓๐.๑ กระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.)

➤ **ยุทธศาสตร์ / กลยุทธ์ของกลุ่มจังหวัด (Strategies)**

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเกษตรอินทรีย์ และการแปรรูปสินค้าเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าไหมและอุตสาหกรรมสิ่งทอ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาการท่องเที่ยว

๙. การพัฒนาพื้นที่และ เมือง เพื่อเชื่อมโยงโอกาส จากอาเซียน	๙.๑ การพัฒนาเมืองหลวง ๙.๒ การพัฒนาเมืองเกษตร ๙.๓ การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรม ๙.๔ การพัฒนาเมืองท่องเที่ยว ๙.๕ การพัฒนาเมืองบริการสุขภาพ ๙.๖ การพัฒนาเมืองบริการศึกษานานาชาติ ๙.๗ การพัฒนาเมืองชายแดนเพื่อการค้าการลงทุน ๙.๘ ปัจจัยสนับสนุนการพัฒนาเมืองที่ศักยภาพ
--	---

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การลดความเหลื่อมล้ำ (Inclusive Growth) ประกอบด้วย ๘ ประเด็นหลัก ๒๐ แนวทางการดำเนินการ

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
๑๐. การพัฒนาคุณภาพ การศึกษา	๑๐.๑ ปฏิรูปการศึกษา (ครู หลักสูตรเทคโนโลยีการดูแลเด็กก่อนและ การใช้ ICT ในระบบการศึกษา เช่น แท็บเล็ตและอินเทอร์เน็ตไร้สาย เป็นต้น) ๑๐.๒ พัฒนาภาคการศึกษารองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
๑๑. การยกระดับคุณภาพ ชีวิต และมาตรฐานบริการ สาธารณสุข	๑๑.๑ การจัดระบบบริการ กำลังพล แล่งงบประมาณ ๑๑.๒ การพัฒนาระบบคุ้มครองผู้บริโภคพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ๑๑.๓ สร้างและพัฒนาความร่วมมือระหว่างไทยกับประเทศสมาชิก อาเซียนในการพัฒนาคุณภาพชีวิต
๑๒. การจัดสวัสดิการสังคม และ การดูแลผู้สูงอายุ เด็ก สตรี และ ผู้ด้อยโอกาส	๑๒.๑ การพัฒนาระบบสวัสดิการ และเพิ่มศักยภาพและโอกาส ความ เท่าเทียมคุณภาพชีวิต ๑๒.๒ กองทุนสตรี
๑๓. การสร้างโอกาสและ รายได้ แก้ววิสาหกิจขนาด กลางและ ขนาดย่อม (SMEs) และเศรษฐกิจ ชุมชน	๑๓.๑ กองทุนตั้งตัวได้ ๑๓.๒ กองทุนหมู่บ้าน ๑๓.๓ โครงการ sml ๑๓.๔ โครงการรับจํานําสินค้าเกษตร
๑๔. แรงงาน	๑๔.๑ การพัฒนาทักษะเพื่อเพิ่มคุณภาพแรงงาน ให้สอดคล้องกับ ความ ต้องการและพัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ๑๔.๒ การจัดการแรงงานต่างด้าว ๑๔.๓ การพัฒนาระบบการคุ้มครองแรงงานในระบบและนอกระบบตาม กฎหมายอย่างทั่วถึงพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
๑๕. ระบบยุติธรรม เพื่อลด ความเหลื่อมล้ำ	๑๕.๑ การเข้าถึงระบบยุติธรรมของประชาชน
๑๖. การต่อต้าน การคอร์รัปชัน สร้างธรรมาภิบาลและ ความ โปร่งใส	๑๖.๑ การรณรงค์และสร้างแนวร่วมในสังคม ๑๖.๒ การเสริมสร้างธรรมาภิบาลรองรับประชาคมอาเซียน
๑๗. การสร้างองค์ความรู้ เรื่อง อาเซียน	๑๗.๑ ภาคประชาชน ๑๗.๒ ภาคแรงงานและผู้ประกอบการ ๑๗.๓ บุคลากรภาครัฐ

(๔) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ มุ่งเน้นการพัฒนาาระบบชลประทานให้เต็มศักยภาพ การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และอารยธรรมขอมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่ม และพัฒนาเส้นทาง

(๕) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและขาดแคลนน้ำ การสร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

๓.๓ โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

- (๑) โครงการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ในทุ่งกุลาร้องไห้เพื่อการส่งออก
- (๒) โครงการพัฒนาเมืองมุกดาหารเป็นประตูสู่อินโดจีน
- (๓) โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอม
- (๔) โครงการจัดการผลิตเอทานอลในภาคอีสาน
- (๕) โครงการยกมาตรฐานการเรียนการสอนด้วยระบบศึกษาทางไกล
- (๖) โครงการเกษตรยั่งยืนเพื่อชุมชนเข้มแข็ง
- (๗) โครงการฟื้นฟูลุ่มน้ำชีตอนบนและลุ่มน้ำมูลตอนบนแบบบูรณาการเพื่อการผลิตที่ยั่งยืน

➤ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ เพื่อพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรม พลังงานทดแทน พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อารยธรรมและไหม โดยมีรายละเอียดดังนี้

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑

(นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ ๔ ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๑ (ฉบับทบทวน)

ได้จัดทำขึ้นบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของการภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรภาคเอกชน และภาคประชาชน สังคมทั้ง ๔ จังหวัด ทุกชั้นตอน ตั้งแต่การรวบรวมและจัดทำข้อมูลการประเมินศักยภาพของกลุ่มจังหวัด การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ รวมถึง กลยุทธ์ ตัวชี้วัด แผนงานและโครงการจากการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วน กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ จึงได้กำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดในอนาคต คือ

- ๑) เป็นศูนย์กลางเกษตรอุตสาหกรรม และพลังงานทดแทนที่สำคัญของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- ๒) เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อารยธรรมและไหม
- ๓) เป็นศูนย์กลางความเชื่อมโยงระบบ Logistic กระจายสินค้าในภูมิภาคและการค้าชายชายแดน
- ๔) เป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

และได้ปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์ “แหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย ศูนย์กลางผลิตภัณฑ์ใหม่ และการท่องเที่ยวอารยธรรมของ” เป็น “ศูนย์กลางเกษตรอุตสาหกรรม ท่อมเที่ยวอารยธรรม Logistic และ การค้าชายแดน เชื่อมโยงกลุ่มอาเซียน”

เป้าประสงค์รวม

๑. เพื่อยกระดับเกษตรอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารตามมาตรฐานสากลสู่ครัวโลก
๒. เพื่อเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจ ด้านการท่องเที่ยวอารยธรรม และไหม เชื่อมโยงกลุ่มประเทศอาเซียน
๓. เพื่อพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางความเชื่อมโยงระบบ Logistic และการกระจายสินค้าในภูมิภาคและประเทศอาเซียน

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

➤ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนพัฒนาภาคเป็นแผนที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัด ทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถ ใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำ แผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค จัดทำโดยสำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ (สศช.) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล ยึดแนวความคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง” โดยประกอบไปด้วย ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคกลาง ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้ ซึ่งตำบลชุมแสงนั้น ตั้งอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของตำบลมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเกษตร การท่องเที่ยว การค้าการลงทุน การพัฒนาคนให้มีสุข ภาวะดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้ เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ สร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่ มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ ซึ่งแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีรายละเอียดสรุปย่อ ดังนี้

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓/๑ และ มาตรา ๕๓/๒ บัญญัติให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้อง กับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคที่ยึด กระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑. แนวคิดและหลักการ

๑.๑ ยึดแนวความคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่กับ แนวคิด “การพัฒนาแบบองค์รวม” ที่ยึด คน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคีการพัฒนา และหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้ สังคมสมานฉันท์และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

๑.๒ หลักการ มุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติต่างๆ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการ แผ่นดิน เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนา สอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ โดย

(๑) กำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและภาค รวมถึงชุมชน

(๒) กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

๒. ทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยสำคัญต่อ การพัฒนาประเทศ เป็นผลให้จำเป็นต้องเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้เหมาะสม การพัฒนาที่ สมดุล ดังนั้นจึงกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของประเทศ ดังนี้

๒.๑ พัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อเป็น ฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตรและการแปรรูปการเกษตร และการท่องเที่ยวของภูมิภาค โดยเฉพาะ

๒.๑.๑ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก - ตะวันตก (East West Economic Corridor) เช่น พื้นที่เขตเศรษฐกิจแม่สอด-สุโขทัย-พิษณุโลก-ขอนแก่น-มุกดาหาร แนวสะพาน

รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกัน และประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายเทเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนสู่สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

๕.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๕.๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีความรู้ที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีความรู้ ทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๕.๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

- (๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)
- (๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา
- (๓) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ
- (๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบ การศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๕.๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง

การแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการ

แหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมินิวัดกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๓ เป้าหมาย

๔.๓.๑ การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

(๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

(๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๔๖ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สรอ.) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี

(๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

(๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๔.๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๔.๓.๓ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔.๓.๔ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๔.๓.๕ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๕. แนวทางการพัฒนา

๕.๑ การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๕.๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดัน

(๖) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒ และร้อยละ ๐.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และ ๑๓ ตามลำดับ ภายใต้สมมติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓-๔.๓ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ ๓.๘ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยายฐานะขึ้นเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงปี ๒๕๗๑ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓ - ๒๕๗๔) (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓) การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ (๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ ซึ่งจะเป็นปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (๒) ขีดความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง (๔) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐-๒๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ. ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

๓.๑.๒ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลง ผลผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขเบื้องต้น สศช. จะคำนวณใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลในแบบจำลองเสร็จสมบูรณ์เกณฑ์ขั้นต่ำในปี ๒๕๔๖ ซึ่งอยู่ที่ ๑๒,๗๔๕ ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อคนต่อปี

๓.๑.๓ ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาส การเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรมชาติ ผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวรร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ ๑๐ ของประชากร มีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่าในปี ๒๕๕๖ นอกจากนี้ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาส การเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสารปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

๓.๑.๔ ความเป็นเมือง

๒.๔.๑ ด้านธรรมาภิบาล

(๑) ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วนจากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ซึ่งว่า สังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี ๒๕๕๖ แต่ต้องปรับปรุงด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไข สถานการณ์ดังกล่าว ถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่อง ธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยหลักธรรมาภิบาล ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีอย่างน้อย ๖ ประการคือ (๑) หลักนิติธรรม (๒) หลักคุณธรรม (๓) หลักความโปร่งใส (๔) หลักความมีส่วนร่วม (๕) หลักความรับผิดชอบ (๖) หลักความคุ้มค่า ขณะนี้ ได้มีการสะสมตัวและลูกกลมสู่ทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาคการเมือง ทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ์ ขายเสียง มีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง มีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐหน่วยงานภาครัฐ มีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาล มีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ หาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง ภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการ กระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐ ปิดงานอย่างรวดเร็ว ผูกขาดทางธุรกิจ หลีกเลียงภาษี ขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น สถาบันทางศาสนาบางส่วนประพฤติผิดคุณธรรมและจริยธรรมเสียเอง มีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวม ขาดความโปร่งใส ปลอมโยกคนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ สื่อมวลชนหลายสำนักวางตัวไม่เป็นกลาง ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกปิดข้อเท็จจริงรับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษาจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(๒) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาล ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง พบว่า บริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๒% ในปี ๒๕๕๗ ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๕๒% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๗% แสดงให้เห็นว่า บริษัทจดทะเบียนไทย ให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

๒.๔.๒ ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(๑) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น ๓ ส่วนได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศ ทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้การปฏิรูประบบราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น ๒๐ กระทรวง และส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

(๒) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไขการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ และ ๒๕๕๐ และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ นอกจากนั้น มีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจ หน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของ อปท. โดย

(๒) ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคามทรัพยากรดินและที่ดินมีปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ดินเกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพ การชะล้างพังทลายของดิน นอกจากนี้ ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ประโยชน์ การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคาม โดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(๓) ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย และมีการเปลี่ยนแปลงสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆ จำนวนมาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเฉพาะการทำนากุ้ง การขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรม ทำให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลงจากปี ๒๕๐๔ ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนกว่า ๒.๓ ล้านไร่ เหลือเพียง ๑.๕ ล้านไร่ ในปี ๒๕๕๒ คิดเป็นการลดลงร้อยละ ๓๔.๘ ทำให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจัง โดยไม่อนุญาตการต่อสัมปทานบัตรทั้งหมดตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ และห้ามการใช้ประโยชน์อื่นๆ ใดๆก็ตาม ในระหว่างปี ๒๕๔๙-๒๕๕๔ พบว่า ป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้น ในปี ๒๕๕๔ ผลผลิตประมงทะเลมีปริมาณเพียง ๑.๖๑ ล้านตัน ลดลงจากปี ๒๕๔๙ ที่มีปริมาณ ๒.๔๒ ล้านตัน ในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(๔) การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ แต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น ความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด ๓๐ ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ ทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น โดยในปี ๒๕๕๕ ต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖ อยู่ที่ระดับ ๑.๐๘ ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๕๔ ของความต้องการใช้ในปี ๒๕๕๕ และคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ ของ GDP โดยน้ำมันดิบมีการนำเข้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๗๖ ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมด ขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขึ้นต้นในปี ๒๕๕๕ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๘ อยู่ที่ระดับ ๑.๙๘๑ พันบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราขยายตัวของ GDP โดยในปี ๒๕๕๕ การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ ๑ ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๖

(๕) ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ ประเทศไทยประกอบด้วย ๒๕ ลุ่มน้ำหลัก น้ำทำตามธรรมชาติมีปริมาณรวม ๒๘๕,๒๒๗ ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศมีความคิดเป็นร้อยละ ๒๘ ของปริมาณน้ำทำธรรมชาติ มีอ่างน้ำบาดาลทั้งหมด ๒๗ อ่างน้ำบาดาล มีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้ำบาดาลรวมประมาณ ๑.๑๓ ล้านลูกบาศก์เมตร มีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้ โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ ๖๘,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร อย่างไรก็ตามการพัฒนาอ่างน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ มีข้อจำกัดในเรื่องของความคุ้มค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำ และการดำเนินการสำรวจสูง ขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศ ในปี ๒๕๕๗ มี จำนวนประมาณ ๑๕๑,๗๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆ มีจำนวน ๑๐๒,๑๔๐ ล้านลูกบาศก์เมตร และยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีกประมาณ ๔๙,๖๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

๒.๓.๒ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(๑) ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ แนวโน้มอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก ๑.๐๔ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๓ เป็น ๑.๑๑ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๗ สถานที่กำจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ ๑๙ และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ ๑๘ ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง ๑๙.๙ ล้านตัน ในปี ๒๕๕๖ ของเสียอันตราย ในปี ๒๕๕๗ มีประมาณ ๒.๖๙ ล้านตัน โดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐

๒๕๔๓ เหลือ ๓ คน ในปี ๒๕๕๖ โดยครัวเรือนเดียว ครัวเรือน ๑ รุ่น และครัวเรือนแห่วงกลางมีการขยายตัวมากที่สุดในช่วงปี ๒๕๔๓-๒๕๕๖ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

๒.๒.๓ คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้น อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทย ปี ๒๕๕๗ เพศชาย ๗๑.๓ ปี เพศหญิง ๗๘.๒ ปี แต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บ เนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุ อย่างไรก็ตามคนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ ๑๕.๕๙ ปีเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๕๖ มีการศึกษาเฉลี่ย ๘.๙ ปี ขณะที่คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ สะท้อนได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี ๒๕๕๖ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ นอกจากนี้ คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริต และการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

๒.๒.๔ สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๔๒ ในปี ๒๕๔๓ เหลือร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ แต่ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อย ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก ๐.๔๘๔ ในปี ๒๕๕๔ เหลือ ๐.๔๖๕ ในปี ๒๕๕๖ อย่างไรก็ตามความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้สูงถึงร้อยละ ๓๖.๘ ของรายได้ทั้งหมด ขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้เพียงร้อยละ ๑.๑ สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล ส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมไม่ทั่วถึง* ประชากรที่เกิดช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๖

๒.๒.๕ ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อันเนื่องมาจาก

(๑) ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ มีการถือครองที่ดินมากที่สุดมีสัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด ๓๒๕.๗ เท่า เนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน และการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(๒) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากร ระหว่างเขตเมือง-ชนบทและระหว่างภูมิภาค มีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษา โดยกลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุด มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ด้อยที่สุดประมาณ ๑๙.๑ เท่า นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขตชนบทประมาณ ๒.๒ เท่า

(๓) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิ จากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี ๒๕๕๖ พบว่า อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง ๓๖ เท่า

(๔) ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน แรงงานอิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น จากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา ๕๐ ที่เพิ่มขึ้นจาก ๑.๒๙ ล้านคน ในปี ๒๕๕๕ เป็น ๒.๔๗๑ ล้านคน ในปี ๒๕๕๗ ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๒.๔ ในปี